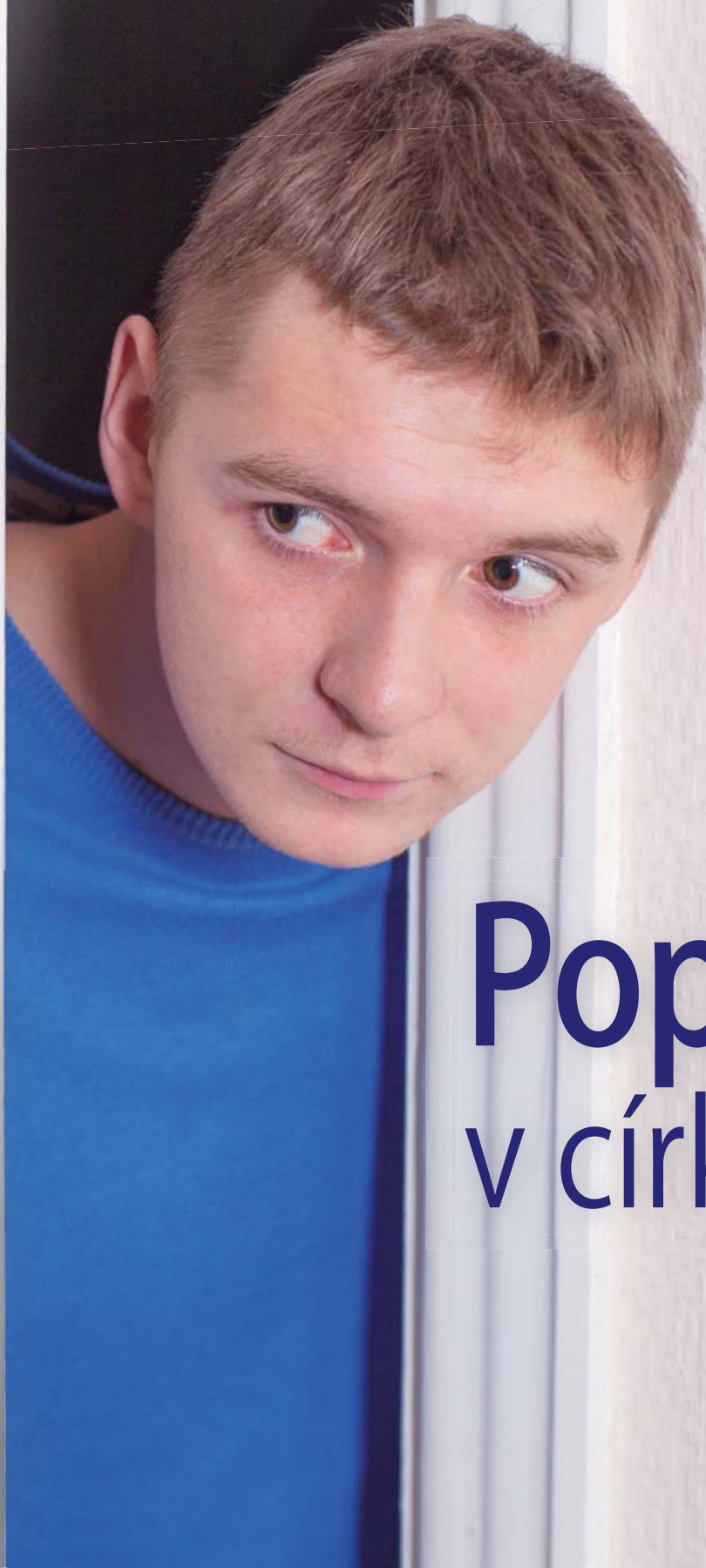

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

12
2016

41 Kč / 1,60 €

David Hogan
Provokatér
z džungle **/6**

**Černobílé
manželství**
Maurice a Lenka
Obare **/8**

**Absurdní
divadlo
v UNESCO**
„Nežidovský“
Jeruzalém? **/18**

Poprvé v církvi

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Vianoce ako tajomstvo ženy

Daniel Pastířák

reportáž

6 Láskyplný provokatér z mexické džungle

Tomáš Dittrich

rozhovor

8 Černobílé manželství

Lenka a Maurice Obare

téma: Poprvé v církvi

12 Aby se Nevěsta líbila nejen Ženichovi

Veronika Tichá

14 Církev pro křesťany, nebo pro nevěřící?

Daniel Hurta

15 Čeho si všimnou?

Lucie Šváblová

16 Překonání církevní gravitace

Lukáš Targosz

16 Sedm věcí, které bychom měli říkat hostům

Thom S. Rainer

můj příběh

17 Vánoční cukroví

Petra

17 Smítko

Marie Hovorková

pokoj s Izraelem

18 Absurdní divadlo UNESCO

Gita Zbavitelová

vánoční povídka

19 Nevěsta

Ivana Kultová

misie

20 Cesty k zázrakům přes bláto a odpadky

Michal Klesnil

z historie

22 Vilém Schneeberger tvořil most mezi křesťany

Lucie Šváblová

připravujeme

■ téma: Konflikty v církvi a jejich řešení

- ☐ Jaké jsou nejčastější příčiny sporů
- ☐ Dá se jim předcházet?
- ☐ Konflikt jako příležitost k růstu

■ rozhovor: Madžid Rašid Mohamed Kurdí

- ☐ Jak se obrátil od islámu ke křesťanství
- ☐ Proč odešel z Iráku do ČR a jaké má plány
- ☐ Jak hodnotí projekt NF Generace 21

8 Maurice a Lenka Obare
„Mezikulturní manželství:
Jen díky Bohu jsme stále spolu“

13 téma: Poprvé v církvi
Co dělat, aby hosté přišli znovu

20 Přes bláto k zázrakům
Mezi zakarpatskými Cikány

22 Vilém Schneeberger
inspiroval nejen metodisty

ŽIVOT VÍRY

ročník 27 / prosinec 2016

cena 41 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Lucie Švábová, DiS.

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,
Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomocí on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbn.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbn>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzertní zadání dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzertní odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzertní nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Oslavit Vánoce přejídáním se, případně i opíjením se? Jít jednou za rok nebo za život do kostela na půlnoční poslechnout si obecně limonádové řeči o lásce? Předtím shon a bezradnost při shánění dárků, rodinná animozita kolem povinného úklidu a výbuchy emocí během dnů, kdy spolu lidé musejí být déle než obvykle? Bezradnost z příliš početných či zbytečných dárků? Dny, kdy se mnozí cítí nejosaměleji za celý rok? V obchodech koledy do omrzení? Sovětský Mrazík poixté spatřený navršený starou i novou potopou televizní zábavy? České Vánoce. Chápu spravedlivé křesťanské znechucení.

Snažil jsem se tomu utíkat už jako nevěřící. Proto jsem usiloval o Vánoce co nejcivilnější. Vánoce byly odmítnuty i některými evangelikálními sbory. Struktura bohoslužeb ani témata kázání se o adventních nedělích neliší od shromáždění během roku (kromě snad dětského vánočního pásma o čtvrté adventní neděli). Zatímco duchovní mimo evangelikální církevní okruh často nabízejí atmosféru bez poselství, my chceme nabízet poselství i atmosféru, ale ne vánoční. Zažil jsem zklamání návštěvníka našich nevánočních vánočních bohoslužeb. Čtěl se o Vánocích něco dovědět, a snad z nich i něco prožít, ale měl smůlu. Za rok půjde jinam.

Ježíš se výrazně stavěl proti tradici, neváhal se s jejími zastánci hádat, a my chceme být jako on. Ale při bližším zkoumání zjišťuji, že tradice Ježíšovi nevdala. Na svátky se ukázal v Jeruzalémě, dokonce i na chanuku, o které není v Tóře ani slovo. Sederovou večeří nevy pustil ani pár hodin před smrtí. Pochválil farizeje, že platí desátky z máty a z kopru, což Mojžíšův zákon nepředpisuje. Oblékal se tradičně – nosil farizejský oděv s trásněmi, žádnou tógu nebo rífle.

Ježíš odmítal jen takové tradice, které se stavěly proti Božímu slovu. Ty jiné respektoval a pracoval s nimi. Rabinský systém učednictví se mu jevil jako příhodný, i když, pravda, dokázal ho vylepšit. Vyhovovala mu i zavedená synagogální bohoslužba, málo charismatická, s neměnným pořádkem. Jejím prostřednictvím oslovil tisíce lidí, i když navíc zaváděl alternativní formy na hoře nebo na trávě u jezera. Sederové večeře využil, aby napřič tisíci lety šířil svou teologii a svůj program. Podle Mistrova vzoru by tedy náš vztah k Vánocům neměl být určen tím, zda jim sekulární společnost rozumí či nerozumí, zda je zneužívá či nezneužívá, ale tím, zda jich lze použít k šíření Božího království.

Myslím si, že ve věci vánoční tradice je odpověď jasná. K Vánocím se pojí množství tradic, které se dají využít, abychom lidi oslovili evangeliem. Nemyslím, že bychom je měli zvat, aby s námi lili olovo a zjišťovali, co jim přinese budoucnost.

Když pomineme tradice špatné, existuje spousta těch dobrých, které máme k dispozici (dárky, přáníčka, návštěvy, pozvánka na adventní koncert či na „Rybovku“ s nádhernými evangelizačními texty nebo na vánoční bohoslužbu) a které otvírají prostor k rozhovoru. Existují společenství, která pravidelně čtou Bibli na veřejných prostranstvích nebo pořádají na náměstích evangelizace, a při tom nevyužívají vánočních příležitostí a tradic, které by nevěřícím, které chtějí získat, pomohly navázat vnitřní kontakt. Je ale také řada sborů, jejichž vánoční shromáždění na místě mnohem větším, než kde se běžně scházejí, často pod širým nebem, přitáhne stovky, někdy tisíce lidí.

To je jen jedna stránka věci, umocněná šance šířit evangelium. Izraelci v dobách, kdy stála

svatyně a později chrám, byli Zákonem zavázáni chodit slavit hlavní svátky na místo ústřední bohoslužby (např. Šilo, Jeruzalém). Měli třikrát do roka opustit domovy a jít společně slavit. Některá rodina musela jít 20 kilometrů, ale jiná taky sto. Elkána, tatínek proroka Samuela, chodil do Šila jen jednou ročně. A to byl Elkána vzorný, jen horlivost v jeho době poklesla, takže v tom byl jako jednooký králem mezi slepými. Třikrát do roka neslavil Izrael svátky ani za Davida.

Tento požadavek Bible začali plnit až za Salomouna, a pak zřejmě až za Jósijáše, takže žádná sláva.

Křesťané nežijí pod Mojžíšovým zákonem, ale Zákon pro ně nepřestává být Božím slovem. Možná nám říká, že je pro nás dobré slavit společně jako pospolitost třikrát do roka. Vytváříme vlastní svátky (konference,

sborové dovození, výjezdy staršovstev, mužů, mládeže), a to je určité dobré.

Slavit Vánoce, letnice ani Velikonoce evangelikální společenství často neumí. Oslavy v lidových církvích mě moc neoslovily. Byly na mě příliš tradiční, příliš bohoslužebné, příliš formální. Rozhodně jsem si to neužíval tak, jako si Izraelci pod širým zářícím nebem vychutnávali bohoslužbu, přátelství a jídlo a pití (maso se tenkrát nejedlo tak často, a tam ho bylo víc, než zvládli sníst, nechýběl alkohol – víno i pivo – ve větším než malém množství).

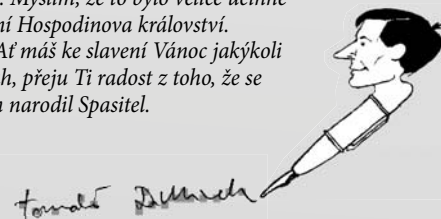
Přestože o slavení v církvi uvažují, ve společenství, na jehož vedení se podílím, se moje úvahy neprojeví. Třeba se to ale pohne. Inspirací nám může být nástin některých principů těchto oslav dochovaných ve 12., 14. a 16. kapitole Deuteronomie. Vedle konzumace alkoholu mě zaujalo, že jedli desátky (5M 14,23). Znamenalo to, že je pozval sám Hospodin. Novozákonní paralelou by mohlo být, že se taková hostina platí z církevních peněz (ale protože nechci, aby mě sborovní pokladníci kamenovali, připomínám, že nejsme pod Zákonem).

Nejraději jsem probral evangelizační potenciál Vánoc, teď vnitrocírkevní rozměr jejich slavení, ale když se podíváme do Tóry, zjišťujeme, že u Mojžíše jsou obě tyto stránky spojeny:

Raduj se před Hospodinem, svým Bohem, ty i tvůj syn, tvá dcera, tvůj otrok, tvá otrokyně i Lévíjec, který je ve tvých branách, příchozí, sirotek i vdova, kteří jsou ve tvém středu. (5M 16,11)

Byly to (nebo spíš měly to být) oslavy celé pospolitosti včetně neobřezaných členů či přátel rodiny a komunity, oslavy, na které je pozval sám Bůh. Myslím, že to bylo velice účinné šíření Hospodinova království.

Ať máš ke slavení Vánoc jakýkoli vztah, přeju Ti radost z toho, že se nám narodil Spasitel.

P. S.: Od příštího roku nebudu psát editoriały sám. Občas Tě osloví i šéfredaktor listu Tomáš Coufal, a to už v lednovém čísle. Jsem zvědav, co má pro nás na srdci.

Vianoce ako tajomstvo ženy

Daniel Pastirčák

Na Vianoce sa sviatok Adama a Evy stretá so sviatkom Božieho narodenia. Starý Adam s novým Adamom – človek so svojím bytostným rozporom: Na hladine duše obraz prvého Adama, pod hladinou, v hlbine ducha, obraz druhého Adama. Nebeský sa rodí z pozemského, nesmrteľný zo smrteľného. Vstúpme do stredu toho rozporu, vydajme sa po stopách dvoch žien. Oproti Eve v nás stojí Mária. Prvá dáva život smrteľnému človeku, druhá prijíma nesmrteľný život Boha.

Stojíme v nultom bode sveta, za nami je raj, pred nami vojnové polia histórie. Všetko, čo príde, je zobrazené v symbole konfliktu medzi semenom ženy a semenom hada.

Tak biblický príbeh začína a tak aj končí: Na konci znova uzrieme ženu. Je odetá slnkom, ovenčená hviezdami, stojí na mesiaci. Matka pred pôrodom a had. Drak – duch klamu, pýchy a beznádeje – striehne na dieťa, aby ho zožral.

Moc bezmoci a bezmoc moci

Na počiatku Boh – Slovo vyslovuje svet. Hadi hlas doň šepká slovo klamu, rozdeľuje svet proti sebe, zasieva nedôveru, tvorí odcudzenie. Po-báda nás, aby sme si podmanili jeden druhého,

podrobili si svet. Ovocím klamu je boj o moc, boj národa proti národu, ideí proti ideí, sily proti sile: „Siahni na to ovocie! Ochutnaj. Nie „nezabi-ješ, neoklameš, nepožiadáš, nepokradneš. Zabi! Požiadať! Klam! Ukradni! Pokor prírodu. Pri-vlastni si vesmír. Otvoria sa ti oči a spoznáš: Sta-neš sa bohom v srdci sveta.“

Človek storočie za storočím čaká, kedy už príde ten génus, otvorí nám oči a budeme ako Boh. Boh-nadčlovek Tretej ríše, boh-sovietsky človek v raji beztriednej spoločnosti, boh globál-neho vedomia, boh Islamského štátu, boh novo-cárskeho Ruska.

A pod viečkami? Svetlo! Neznáma bytosť a hlas. Sen, skutočnosť, zjavenie?

Za tie tisícročia sme však o sebe spoznali iba to jedno, prastaré: *Som nahý*. Človek obnažený v plynových komorách, človek obnažený v si-bírskych gulagoch, utečenci nahý, bez domova za plotmi zo žiletiek, bezdomovci i vládcovia nahý v ostrom svetle márnice na pitevných sto-loch: Bezmocná nahota narodenia, bezmocná nahota biedy, bezmocná nahota umierania.

Proti cynizmu génia stojí bolesť ženy: Pre ňu nie je dôležitá moc, idea či pravovernosť, ale od-danosť životu, ktorý darovala.

Bolesť ženy volá po vykúpení života, viac než všetky hlasy sveta. Do tej bolesti sa rodí syn Márie, Ježiš, dieťa zrodené bez muža, chlapec ktorý rozmliadzi hlavu hada, umlčí falošný hlas. Berie na seba našu nahotu. Tak ho vidíme: V na-hote narodenia v betlehemskej stajni, v nahote smrti, na vrchu lebiek. Vo chvíli, keď had za-hryzne chlapcovi do päty, hlava hada je rozmli-aždená. Máriine dieťa zaseje do dejín novú moc – moc bezmocnosti. Moc lásky bez hraníc. Od-pustenie: *Bože, odpusť im, lebo nevedia, čo robia*. Milovanie nepriateľov: *Milujte svojich nepria-teľov, dobrorečte tým, ktorý vás preklinajú, robte dobro tým, čo vás nenávidia*. Voči tej bez-mocnej moci je hadia moc moci bez-mocná.

Stretli sa vo sne

Kto si, Mária? „Skôr ako sa zišli, uká-zalo sa, že bola tehotná...“ Strohá veta, no koľko drámy. Ako si sa cítil Jozef? Sní-val si o prostej čistej láske. Ako sa jej to mohlo stať? Vyzerala tak nevinne. Aká je naozaj?

Čo urobíš? Pôjdeš za rabinom? Oznámiš ne-manželské tehotenstvo? Mladý život by skončil pod hromadou kamenia. V tej chvíli netušíš, že Máriin syn raz jedinou vetou zachráni pred kameňovaním inú ženu: *Kto je bez viny, nech prvý hodí kameň*. Máš jej osud vo svojich rukách. Ježiš môže skonat v ukameňovanom tele, skôr než sa narodí.

Prepuští ju tajne. Je to správne a láskavé zá-roven. Odovzdáš ju diskkrétne jej úbohému, osa-melému osudu. Skľúčenosť ti privrela viečka?

krátce

◆ **Vedení ČCE k Zemanovi.** Synodní rada ČCE vydala prohlášení k zneužívání pojmu „křesťanské hodnoty“, například prezidentem Milošem Zemanem na letošních svatováclavských slavnostech, když vyzval k návratu ke křesťanským kořenům jako k obraně proti islámskému fundamentalismu.

„Pokládáme za nepřijatelné, použí-vá-li se „křesťanská“ rétorika pro šíření předsudků a nenávisti vůči cizincům, nej-častěji muslimům, pro odmítání pomoci uprchlíkům, přivolávání střetu civilizací či vyvolávání duchů nacionalismu,“ uvá-dějí se autoři prohlášení. „Obáváme se toho, aby se povrchní „křesťanská“ rétorika nestala ospravedlněním naší nechuti dělit se s druhými nebo něco obětovat.“

◆ **Mokon.** 27. mezidenomináční konfe-rence Mokon pořádaná KMS se po mnoha letech nekonala v Praze. Na 140 křesťanů z různých církví se 21.–22. 10. shromáždilo v Jihlavě. Setkání bylo zahájeno prů-vodem, který do vnitřního města vstoupil středověkou branou. Část konference se konala v gotickém kostele, kdysi domini-kánském, nyní husitském.

Významné místo měly chvály, v pátek hrála jihlavská skupina vedená Mirosla-vem Kochanem, v sobotu mj. pražská Beracha s Miroslavem Bálkem. V pátek v noci se konaly modlitební vycházky po městě. Mezi tématy, kterým se modliteb-níci během obou dnů věnovali, patřila moc slov, obnova Božího díla v našich zemích, duch chudoby, Praha (symbolické

spojení mezi Prahou a Jihlavou), Izrael, EU nebo senátoři, krajští zastupitelé a kandidáti na prezidenta. Předmětem modliteb bylo také několik prorockých slov z minulých let (výzva k pústu a k pří-pravě na to, co přichází, vyrovnání s Bílou horou, mnichovskou dohodou a komunis-mem, otázka zrad). Akce s zúčastnil také slovenský křesťanský aktivista Martin

Vrábel, který přinesl povzbudivá svědec-tví o vlivu křesťanských osobností ve slo-venské politice.

◆ **ICEJ: poučme UNESCO.** ICEJ reagovalo na rezoluci UNESCO, která popírá vaz-by židů k jeruzalémské Chrámové hoře a dalším posvátným místům Izraele. ICEJ ve své výzvě navrhuje, aby jednotlivci z různých zemí poslali na adresu UNESCO Bibli s podtrhanými pasážemi, kde se píše o spojení židů s památnými místy v Izra-eli. Podle slov ředitele české pobočky ICEJ Mojmíra Kalluse tuto akci ICEJ organizuje v desítkách států světa.

◆ **Papež připomněl Luthera.** Na pře-lomu října a listopadu navštívil papež František Švédsko. Touto cestou chtěl osla-vit blížící se 500. výročí Lutherovy refor-mace. Skandinávská biskupská konference to ale komentovala s tím, že výročí refor-mace se nesmí oslavovat, „ale mělo by se naopak připomenout v duchu pokání“.

O Lutherovi papež František v červnu na cestě z návštěvy v Arménii uvedl, že to byl velký reformátor. Připomíná to výrok Jana Pavla II. na adresu Mistra Jana Husa,